

Forsl. til L. om Hærens Ordning.

ligt at anvende de dygtigste af de værnepligtige Læger som Afdelingslæger under den anden af de Døvelser, i hvilke de skulle deltage ifølge Lovforslagets § 13 og derved gjøre dem brugelige til de mere selvstændige Lægeposter, i hvilke de maa anvendes i Felten. Hærens § 169, som omhandler Korpslægerens Udnævnelse, har modtaget en i det Foranstaaende begrundet Ændring. Overlægeposterne forudsættes i Reglen at skulle besættes med Korpslæger, men da det under enkelte Omstændigheder vil kunne være ønskeligt at have noget større Frihed ved Besættelsen af disse Poster, navnlig for at kunne knytte en udenfor Korpsen staaende dygtig Læge til Hæren, har man affattet Forslagets § 115 saaledes, at denne Mulighed holdes aaben.

Sundhedstropperne ville efter Forslaget faae følgende Befalingsmænd: 1 Kapitain eller Ritmester, 2 Stabsfregenter, 3 Overfregenter, 5 Sergenter og 2 Korporaler, medens man ifølge Hærens til denne Tjeneste i Fredstid raader over 1 Kapitain og 2 Stabsfregenter, (der i Lovens § 44 ere opførte under Fodfolkets Rammer, men ubeladte i den tilsvarende § i Forslaget) samt 14 Korporaler, som udvælges blandt de til Underkorporaler forfremmede Sygepassere, og hvis hele Uddannelse som Befalingsmænd indskrænker sig til den, de kunne erhverve sig ved 1 Mars Tjeneste paa Sygehusene. Hidtil har nemlig saavel Regnskabsaflæggelsen som Tilsynet med den indre Orden ved Provindsfygehuseene været overdraget til en ældre Underofficer af Forpleiningskorpset med Assistance af 1 Korporal af Sundhedstropperne og under Overledning af en af Garnisonens Sittenanter. Ved den i Forslag bragte Indordning af Sundhedstropperne under Sundhedskorpset og den dermed i Forbindelse staaende Forandring af Kommandoforholdene paa Sygehusene, ifølge hvilken Lægen vil blive Sygehusets Chef, saaledes at kun Regnskabsaflæggelsen og Økonomien paahviler Forpleiningskorpsets Personale, vil imidlertid Lægen ikke kunne nøies med en upvet Korporal, men der maa ved høert af Sygehusene i Provindserne være en Sygefregent, som under Lægens Fraværelse kan føre Tilsynet med den indre Orden. Det er dog ikke alene for Fredstjenestens Skyld, at man maa ønske den foreslaaede Forandring i Sundhedstroppernes Underofficerspersonale; ogsaa i Krigstid er det nødvendigt at have nogle flere vel uddannede faste Befalingsmænd, til hvilke man kan betro de vigtigere Underofficersposter ved Sundhedstropperne, saasom ved Brigadeambulancerne og Lazaretherne i første Linie. Det øvrige i Krigstid nødvendige Befalingspersonale forudsættes tilveiebragt for Sygebævertjenestens Bedkommende ved under de større Døvelser at give det fornødne Antal af Fodfolkets Befalingsmandslevere og Underkorporaler den dertil nødvendige særlige Uddannelse og for Sygepassertjenestens Bedkommende for en Del ved Forfrem-

melse af Sygepassere; men da det sandsynligvis vil vise sig, at man ikke blandt disse kan finde det tilstrækkelige Antal brugbare Kræfter, tænkes de manglende tilveiebragte ved i Genhold til Lovforslagets § 12 efter Afslutning af Fodfolksregimenternes Korporalskoler at oversføre enkelte af disse Elever til Sundhedstropperne og i den tilbageværende Tjenestetid at meddele dem den særlige Uddannelse, de behøve for i Krigstid at kunne anvendes som Korporaler ved Sundhedstropperne.

Dyrlægekorpset.

Til §§ 121—123.

Dyrlægekorpsets tjenestegjørende Personale er foreslaaet uforandret saaledes, som det er fastsat i Hærens § 121; de med Hensyn til dets Ordning foreslaaede Forandringer ville findes at svare til dem, der ere indførte for Lægekorpsets Bedkommende.

Hærens Hæstehold i Fredstid.

Til § 124.

Det i Hærens § 124 foreskrevne Antal Officerer af de forskellige Officersgrader fastsatte Antal Heste, som allerede under Fredstjenesten og navnlig under de større Døvelser er utilstrækkeligt, vil i Krigstid kræve en ikke ringe Forøgelse. Uagtet det frembyder store Vanskeligheder i Tilfælde af Krigsberedskab hurtigt at skaffe Rideheste, hvormed navnlig de ældre Officerer kunne være tjente, har Ministeriet dog af finantsielle Hensyn ikke troet at burde foreslaa nogen Udvidelse af det Antal Heste, hvormed de forskellige Officersgrader ere normerede i Hærens § 124, saa meget mindre som Antallet af dem, der skulle gjøres beredne, ifølge Lovforslagets Afnit om Hærens Rammer er bleven noget større end efter Hærens § 124.

Ifølge de nævnte Bestemmelser ere kun de Premierlieutenanter af Generalstaben, som ere Adjutanter, forsynede med Ridehest; for de øvrige Bedkommende har man ingen Sikkerhed for, at de kunne vedligeholde den fornødne Færdighed i Ridning, uagtet de maa være beredne saavel i Krigstid som i Fredstid under de større Døvelser, naar de anvendes som Adjutanter ved Stabene. Man har søgt at rette denne Mangel ved at foreslaa alle Premierlieutenanter af Generalstaben forsynede med en Ridehest. En saadan er ligeledes opført for Stabslægen som Følge af, at Sundhedstropperne ere bleven ham underlagte, og haves ifølge ved de større Døvelser maa kunne have Tilsyn med disse Troppers spredte Tjeneste.

Samtidig med den ved Hærens § 124 foreskrevne Indskrænkning i Officershestenes Antal blev det anset nødvendigt at sikre sig, at det foreskrevne